

عنوان مقاله:

تاثیر پسینی بحران گروگان گیری بر روابط ایران و آمریکا

محل انتشار:

پژوهش نامه ایرانی سیاست بین الملل، دوره 10، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

علی اکبر ندائی - دانش آموخته دکترای سیاست گذاری عمومی، دانشگاه آزاد، قم، ایران

خلاصه مقاله:

بخش اعظم تاریخ روابط خارجی کشور ایران، به مدت بیش از نیم قرن، متأثر از رابطه با ایالات متحده و کیفیت آن بوده است. هدف اصلی این نوشتار پرداختن به دوره ای از این روابط؛ شامل تسخیر سفارت آمریکا توسط دانشجویان ایرانی؛ و تبعات و پیامدهای منفی آن است. بدین منظور از نظریه «وابستگی به مسیر»، برای تبیین این رابطه بهره گرفته شده است. سوال اصلی تحقیق، به این امر اختصاص یافته است که؛ وابستگی به مسیر چگونه با توجه به محیط و شرایط آن دوره سبب ساز پیش رفتن اوضاع به سمت و سوی خصومت و دشمنی بین دو کشور گردیده است. مدعای این پژوهش بر این فرضیه استوار است که، تصمیمات متقابل دو کشور پس از آن واقعه به عنوان یک نقطه عطف، متضمن وابستگی به مسیر بوده است و بواسطه آن قابل تبیین است. بنابراین، پس از جستجو در کتب و مقالات مختلف، با سود جستن از روش کیفی به تحلیل و تبیین تصمیمات و اقدامات طرفین درگیر در بحران مبادرت نمودم. یافته های پژوهش بر تاثیر منفی وابستگی به مسیر در محیط بحرانی و عدم اطمینان حاصل از آن بزرگه مهم دلالت دارد. نتیجه این که؛ تصمیمات تهران و واشینگتن به دلیل وابسته به مسیر بودن در هر مرحله، بر وخامت اوضاع افزوده است.

کلمات کلیدی:

وابستگی به مسیر، گروگان گیری، بحران، ایران، ایالات متحده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465782>

